

nedsat efter „formue eller lejlighed“ og eventuelt reduceret med hustru- og børnefradrag.

Reglerne om indkomstforhøjelse eller -nedsættelse efter „formue og lejlighed“ går ud på, at der kan ske dels en forhøjelse af den ansatte indkomst i det omfang, den hidrører fra formue eller andre dermed sidestillede indtægtskilder (*kildeartsforhøjelse*), dels en forhøjelse eller nedsættelse af den — eventuelt — kildeartsforhøjede indkomst (reduceret med evt. hustru- og børnefradrag), alt efter den enkelte skatteydere „lejlighed“, d. v. s. hans hele økonomiske stilling, hvorved der kan tages hensyn til, om han har særlig stor eller særlig lille indkomst, særlig stor eller særlig ringe husstand, samt om han har haft særlig stort tab eller særlig stor vinding i det sidste driftsår. For såvel formueforhøjelserne (kildeartsforhøjelserne) som reguleringerne efter „lejlighed“ er der i loven sat visse grænser.

Kildeartsforhøjelser er efterhånden gået af brug i samtlige købstæder og i $\frac{3}{4}$ af sognekommunerne, og regulering efter lejlighed foretages, efter at der er indført hustru- og børnefradrag, hovedsagelig alene efter indkomstens størrelse. I samtlige købstæder og et stort antal sognekommuner sker regulering nu efter faste regler, der vedtages af kommunalbestyrelsen i form af en ligningsskala. Herudover anvender yderligere et stort antal sognekommuner ganske faste ligningsregler, uden at disse dog får udtryk i en ligningsskala, der offentliggøres.

Reguleringerne efter formue og lejlighed tager i de kommuner, hvor faste ligningsskalaer benyttes, hovedsagelig sigte på at etablere en form for progression i beskattningen, men den omstændighed, at forhøjelsen af indkomsten højst kan andrage 50 pct., bevirker, at progressionen ophører ved ligningsskalaens toppunkt, hvor maksimumsforhøjelsen finder sted. Beskattningen af indkomster, der ligger over ligningsskalaens toppunkt, er således ikke progressiv, men proportional med indkomsten, idet den andrager $1\frac{1}{2} \times$ ligningsprocenten. Reglerne bevirker yderligere, at marginalskatten på indkomstrin under ligningsskalaens toppunkt gennemgående bliver højere end marginalskatten på indkomstrin over toppunktet, således at indkomst-